

ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਆਮ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਇੱਕ ਉਪ-ਸਥਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਡਿਫਾਲਟ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਅਤੇ ਰੁਟੀਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖੋਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(10) ਪੂਰਵ-ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 104 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ।

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਐਨ.ਕੇ.ਸੂਦ ਜੇ.ਜੇ.

ਨਾਰੰਗ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1999 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 4943

22 ਫਰਵਰੀ, 2000

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਕਲਾਮ 226/227—ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894—Ss.4 ਅਤੇ 6—23 ਨਵੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ 4—2 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ 2 ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਧੀਨ 4, 1998—ਉਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਅਧੀਨ ਚੁਣੌਤੀ 6 ਸਥਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ—ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੇ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ—ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਫਾਈਲ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਤਰਾਜ਼—ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ — ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਅਧੀਨ 6 ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(ਪੈਰਾ ੪)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਖੁਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ 6(1) ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ 'ਬਾਅਦ' ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਸੂਚਨਾ ਦੇ. ਇਹ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ 6 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਐਕਟ ਦੇ 4 ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 6(1) ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਐਲ ਸ਼ਰਮਾ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਡੀ.ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 4.

ਨਿਰਣਾ

ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ ਜੇ.

(1) ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਆਈਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ 6 ਜਨਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ 5.15 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸੌਕ, ਤਹਿਸੀਲ ਖਰੜ, ਜਿਲਾ ਰੋਪੜ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮਕਸਦ ਲਈ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਕਲੋਨੀ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ। ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਕਲੋਨੀ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਚਾਈ ਅਤੇ ਡਰੇਨੇਜ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਰੰਤ ਨਿਰਮਾਣ/ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਲੋੜ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਐਕਵਾਇਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ, 2 ਫਰਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਡੇਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਅਤੇ ਦੈਨਿਕ ਅਜੀਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤੱਤ ਦਾ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ 23 ਜਨਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6 ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਐਲਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ 2 ਫਰਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਦੋ ਅਖਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ 16 ਜਨਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। 2 ਫਰਵਰੀ, 1998 ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 23 ਜਨਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਘੋਸ਼ਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਪਾਬੰਦੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਇਹ

ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਿਰਫ ਬਾਹਰੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਪਰ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 17(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਐਕਵਾਇਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4(1), 5-ਏ, 6 (1) ਅਤੇ 17 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:-

(4) ਮੁੱਢਲੀ ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ:

(1) ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜ ਪੈਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਦੋ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਲਾਕਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਖੇਤਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਤੌਰ ਦਾ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਉਕਤ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇਵੇਗਾ। , ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

5-ਏ. ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ।

- (1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਸਤੂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ।
- (2) ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰੇਗਾ। ਇਤਰਾਜ਼ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਗਲੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇ ਕੋਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 4, ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਬਣਾਵੇ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਰਸਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਬਣਾਵੇ। ਜ਼ਮੀਨ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ, ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ

ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਸਮੇਤ, ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਸਮੇਤ। ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ।

6. ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

- (I) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ VII ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਦੋਂ ਦੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ, ਧਾਰਾ 5-ਏ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ, ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਜਿਹੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਹੇਠ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਇਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਰਸਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 4 ਸਬ ਸੈਕਸ਼ਨ (ਐਲ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 5-ਏ ਸਬ ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ:

(II) ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ (ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1967 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ, ਪਰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ (ਸੋਧ) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ, 1984 ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਜਾਂ

(III) ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1984 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਅੱਗੋਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਮਾਲੀਏ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

17. ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ-

- (4) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 4 ਉਪ ਧਾਰਾ (1)।

(4) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਗਜ਼ਟ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤੌਰ ਦਾ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਉਕਤ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਫਿਰ ਉਸ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੀ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਅਤੇ ਦੋ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6(1) ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਤੀਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦਿਨ ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਫੌਰੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 9(1) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਅਵਾਰਡ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸੋਧੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਉਪ ਧਾਰਾ (ਐਲ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਲੈਕਟਰ ਤੁਰੰਤ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।) ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ-ਸਾਰੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ। ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਫਿਰ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਫੌਰੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜ਼ਮੀਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਖੁਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਧਾਰਾ 6(1) ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ. ਇਹ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ 23 ਜਨਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 2 ਫਰਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਦੋ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 6(1) ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(5) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 23 ਜਨਵਰੀ 1998 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਆਈਡੀਕਲਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਆਰ ਐਸ ਮੌਗੀਆ ਅਤੇ ਕੇਸੀ ਗੁਪਤਾ ਜੇ. ਜੇ

ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

FCI ਅਤੇ ਹੋਰ— ਉੱਤਰਦਾਤਾ

CWP ਨੰਬਰ 17040

18 ਸਤੰਬਰ, 2000

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ. 226 — ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਸਟਾਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1971 — ਰੈਗੂ. 68 — FCI ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੱਡੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ— ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਨਾ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ— ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ (FCI) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਸਲ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ— ਜਾਂਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ - ਸੀਨੀਅਰ ਖੇਤਰੀ ਮੈਨੇਜਰ, ਐਫਸੀਆਈ, ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ- ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲ ਬਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ- ਚਾਹੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਰੋਕੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਦੀ ਲੰਬਿਤਤਾ - ਰੋਕੀ ਗਈ, ਨਹੀਂ - ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਗਲੀਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।